

Zahroda talentow, kotraž so w měsacach bjez pismika „r“ na zahrodze Smjerdžečanskeje LIPY přewjedže, skići talentam składnosć, so předstajić. Na přěnim zarjadowanju běše to klankodźiwadło Serbskeho šulskeho towarstwa. Foto: Milenka Rječyna

Na zahrodze talentow

Smjerdžečanske Serbske kubłanske srjedzišćo LIPA kroči w swojej tradiciji z nowymi idejami dale, so na zetkanišćo serbskich swójbow a serbstwu přichilenych ludźi wuwivać.

Smjerdžaca (SN/MiR). Mjeztym něhdze wosom lět ležachu rekwizity a klanki w fundusu Serbskeho šulskeho towarstwa (SŠT), kotraž běše něhdy Mikławš Krawc w svojich inscenacijach zasadził. Z přistajenjom Hanki Šenec – zamołwita za rěčne projekty – a Michelle Mikławškec – zamołwita za swójbne kublanje – wotewrě Serbske šulske towarstwo nětko wulku šansu, wumělstwo klankarstwa na dobro towarstwa wožiwić. Džěci, ale tež dorosceni su z wulkimi wočemi před kulisu na zahrodze LIPY w Smjerdžacej sedźeli, jako tam z klinkačkom na předstajenje klankodźiwadła witachu.

„Klankodźiwadło je dobra skladnosć, rěčne zamóžnosće džěci spěchować“, rozložuje jednačel SŠT Andreas Ošika. Wot pohlad toho je, z dobom serbske rěčne rummy resp. jich rewitalizowanje rozšěrjeć. Předewšěm swójbje, džědojo a wowki kaž tež dalši zajimcy běchu sej na zahrodu LIPY dóšli, zo bychu spektakl wo kóto hólčeca Pintlaška a překlepaneje liški dožiwili. To woš wotpowěduje tomu, štož serbski klankodźiwadlnik Měrćin Krawc hižo wjele lět wuzběhuje. „Tale sparta džiwadła je přewšo wažna. Wšako pokazuja figury na jewišću wo-

braz čłowjeka a tak maja přihladowarjo skladnosć, sebje samych lěpje spoznawać“, rozložowaše wón w Ralbičanskim horće, hdžež bě džěcom swój čas marionety předstajil.

Rěčno-pedagogiski aspekt

„Hłowny zaměr SŠT je, serbsku rěč spěchować. Tuž je tele wumělstwo dobry pozadk za rěčno-pedagogiski poskitk towarstwa“, Hanka Šenec rozložuje. Hižo přichodne dny chćetej hrajerce w Ralbičach Pintlaška předstajić. Tam chćedza so přidatnje, cyłe po starobje džěci, z hru zaběrać. Džěci změja hódančka wuhódać, móža so pohibować a změja dalše rěčne nadawki spjelnić, tak zo swój słowoskład rozšěrja. Zdobom bě hraće namołwa tež na wšitkich tych, džěci a doroscenych, kotřiž chćedza sami klankodźiwadło hrać. „Snadž stanje so to za někotrych wobstajny hobby“, rjekny Michelle Mikławškec.

Klankodźiwadło a rejowanje

Michaela Nukowa, kotraž běše ze swójbje přichwatała, zwěsći: „Je rjenje, zo móža so ludžo tu na zahrodze LIPY zetkać. Mam tež za dobre, zo wjazaja so poskitki do cyłka. Tak móžetej našej džowce tule rejować, štož je jimaj wulke wjeselo.“ Kornel Kolembus trenuje tam zajimowane džěci ze zakładnych šulow. Tež w tutej

skupinje su dalše holcy a hólcy witane.

Klankodźiwadło a rejowanje dopomahašćej wuspěšnemu wotewrjenju zahrody talentow w LIPJE. Připowědženje zarjadowanja běše trochu krótkodobnje. To su wopytowarjo zwěsćili. Mnohe z nich pak běchu w svojich kruhach wo tym powědali, tak zo běše so na přenje zarjadowanje šwarna ličba zajimcow zešła. „Přichodnje zawěsće wjace ludźi přińdže. Přetož tajki poskitk so mjez ludźimi wo kóto powěda“, rjekny Smjerdžečanka Simona Šenowa. Ideju přesadzić móža sobudžělačerjo SŠT z finansielnymi srědkami, kotraž běchu loni we wobłuku simulwubědžowanja dobyli. „Nam je wažne, zo je LIPA žiwa, zo so ludžo we njej schadzuja a zo so na tele wašnje wjesny cyłk skrući“, rjekny Andreas Ošika, kotremuž je gmejnski předstajitel Smjerdžaceje Gabriel Krawc wot wšeho spočatka po boku. Wjesna rada je tež tomu přizwolila, zo naložuja so finansielle srědki, kotraž lětnje wot Sakskeje dostawaja, podžělnje tež za naroki na dobro LIPY.

W měsacach bjez pismika „r“

Chcemy kóždu poslednju njedzelu popołdnu w měsacach, kotraž nimaja w svojim mjenje žane „r“ zahrodu talentow wuhotować“, tak jednačel SŠT. Přichodny nadawk hižo čaka. Přichodne tydženje chce Patrick Dittrich ze swojej firmu kehelowu čaru wobnowić. Kónc ju-

lija potom maja so kule po čarje kuleć. Jako nowostka předstajil so mloda band. A wohnjowa wobora, kotraž je přenje zarjadowanje kónc julija podpěrała, chce tež w juliju a w awgusće pódlu być a hosćom kofej a tykanc poskićić.

To pak njeje wšitko, štož je so zašły čas w LIPJE stało. Za domskim bu wolejbulo-we hrajnišćo wobnowjene. Nětko móža wobydlerjo zaso pod lěpšimi poměrami za LIPU sportować. „W LIPJE přez cyłe lěto tójšto dožiwjamy. Swjećimy tu naše póstnicy a dalše wjerški z wohnjowej woboru“, powěda Lucija Handrikow. Simona Šenowa doda: „Wjeselu so, zo so teren nětko dale wožiwi. Tak ma mlodžina skladnosć so zetkać a džěci so mjez sobu zeznaja.“

Perspektiwa Smjerdžaca

Wuměnenja to, kotraž móhli k tomu wjesć, zo so SŠT ze svojim zarjadnistwom bórže do LIPY přesydlil. „Tu je dobra skladnosć zetkawanja“, zwuraznja Andreas Ošika, „tak wutwari so hižo wobstajaca socialna syć. Tu so serbuje a kulturne poskitki ludźi zwjazuja. Tuž předsydstwo wo tym rozmysluje, swoje hłowne stejnišćo do Smjerdžaceje přerjadować, ručež je pěstowarnja w Ralbičach dotwarjena.“ Rum wšak by w LIPJE był, hdžež tež žlobik do Ralbic přečehnje. „Potom móhli wšitcy akterjo na druhe wašnje hač dotal z bohateje zhromadnosće čerpać.“

■ Milenka Rječyna